

Magnifico nobilissimo Dom.

D. Constantino Huyonio, Toparcha in Zuilichem etc.

Domino in aeternum honorando,

S. P. D.

Quod conatus qualiscunq; mei, cui maxime optavi, ut studii tibi probetur, non possum non triumphare serio, virorum maxime; Cessit pro-
fecto haec res nimis quam feliciter supra aduersum votum, praeter
expectationem. Impunita, infantiaq; sua, et sui conscia mens, praeda,
et seruum actum iri scribat, si atrium carbonum effugisset, hoc
tremebat minus, quam olim Lugdunensem Rhetor dicturus
ad aram, cum ineptias seruum suas sistendas esse nosset supra,
mo omnis dictionis antistibi, dictatori, omnis subacti, sagacissimi
iudicij compendio, coagulo: cui et primo et soli datum deo proxi-
mum ac cognatum illud *Nihil ignorare*. id itaq; (num parua
ratio est?) gloriosius, id impensius gaudeo, et aures garrere deuisi-
vis incomparabilis, quasi nuper aures parum fatigarim: Tinnunt
ea, ac dolent etiam nunc procul dubio, sed ita ignosce, illustris
Domine, ut ipse onus illud tibi imposuisti, cum nugivertelas meas
in singulas septimanas duas flagitares, simul, ut singuli in
singulis proficiant filioi sacrum certiorum. Previs responsio,
quam optime. nec adeo ventosus sum ut quicquam mihi, nec adeo
aut invidus, aut malignus, ut ~~per~~ non omnia illis ^{hic} vendicem.

Constantinum maxime loquos, qui haud ita prudem dixit, profiteri
patrem verba sibi ad laudes suas tandem difutura, at mihi,
verbo dicam, verba jam nunc difant. In proesi quidem, a qua non
omnino alienum me ante persuasam, ^{missi} stolidus, certe cupis amatores
me etiam nunc maximum profitor, dudum linguam fecit. Damno
jam prudem, damno, quicquid unquam anitium veterosarum, sobricu,
losarum, insulsarum, (nihil satis ~~de~~ consumeliosum aut acerbe dici po-
tuit) nugarum scio nugatus fui, ac magno conatu, proferi. Pudet
pudet, sustulisse tot abortus informes, qui cum vel sibi ipsis dissi-
cere possent, ~~sed~~ tamen placuerunt aliquando mihi, licet soli, nisi
forte uni, item et alteri, quibus mecum insanire libuit, Non sinit
ultra me ferere hunc furor Constantinus

Neque posteriores Christianus Latinius videtur, siquidem ingenij
 promptitudini, et ad quavis audendum versabili atq; expedito animo, manus
 responderent. Cui, ut omnino alienus est a vulgo poetarum, ita pla-
 ne diverse sum quid scabie sua evenit, quam scabiata isti versificatorum
 saci, qui exacte olim (absit verbo assentatio, quam nec didicit nec forte,
 Batavis) et ad vivum suis coloribus ab ampe orstr. expressa, ille quippe
 ingenioso, si digna meruit meditata, haud peritura ^{hic} mandare charta,
 hac sada collivida, haec carcinomata poetica dignitatis, rugamenta homi-
 num, fabula, somnia, quibus fatalis illa conscribenda prurigo, putidum ex
 sine erubro caput, semper titillans, semper ^{impetum} inerat, manum advo fatigat,
 importunum advo protrudit, ^{impetum} precipit, ut montem. haec semper anticipat, precocia,
 pot. sacro, atq; epidemici hoc saeculo, scripturam quam parare, persig,
 Loothropide, quod dicitur ac Thaumantide, imo gümice macilentioris, ardore
 cudi, praecipitanti, morbis ~~et~~ Choragra est; vitam chartaceam nemo
 non optat: neque pot capitis periculo comprimere sibi possit istas manus:
 advo ut prope adsit cum sub onere Librorum fatiscit ac dehiscit
 Terra parons, atq; in se ipsa residet. Attamen amabilem hanc insaniam
 pauci in se agnoscunt, omnes amant. Qui quidem id unum, itam atq; itam,
 magno conatu adnuxi, videntur agere, ut ne forte parum nugas agant, ac
 deridendos se cordatioribus qui habent saltem, propinent. illi ergo tametsi
 sapienter eos sibilent, sibi tamen bona fide plaudunt. et stulti susurrus
 vulgi captant, sapore dico vani popilli et fluctus magis mobilis elati,
 attoniti, auram timidi feruntur inani. Neque sentiunt stigmatibus id demum
 rejiciendum, quod ab hoc maxime summo studio Laudatur, predicatur.
 Inferum enim vero quam pulchrum est digito monstrari et ducere, hic
 est! nempe hoc erat scire tuum nihil est, nisi te scire hoc sciat
 alter! Quoties mihi splenem movit, ac Democritum fecit, delirium
 hoc saeculi, in quo servide venale, imo coramine nomen poeta est! Nos,
 in Horatius, Apollo, tuam fidem! quicquid curit hodie, maxime quicquid
 sedit, quicquid patria abligividerit unquam bona, quicquid strenue perge-
 cando rem ducere, projectum est ad audendum aliquid insani. Liquidi
 fluidi, ac vinosi carminis, quodq; non fontem illum caballinum, sed flu-
 men Bacchicum vidolabat, quo profecto haud paulo magis caribum
 proliuisse arbitror, quam unquam Castulo illo Labra olim illi veri, et
 principum portarum. Itaque Ergo repente saci, vero sacri vabegro,
 ducunt, et protrudunt aliquid, quod liquet mihi dejerari nihil poeta
 habet, nihil ~~com~~ poematis, nisi totulum nomen, formam, sylum. Quam
 quam hic imperito facile imponeret, quia (id quod Horatium alloq; Satyrica
 affectasse de industria notant Critici) verius salubrosi rancidus, ac duri
 casura capitis, facile se pro prosa vel Hormaphrodito quodam potius, et
 utroq; conflat, proferunt.

O aurea carmina scribis, maxime Lolli;

Id Deus bone quam multis nominibus tui, Id illustri Domine, filioli
ab his qui nimirum duntaxat sunt et frigide nati consumi, maxime
spumantem docti haurire gratiam, discerant? quidam (Atque ^{pauca} tunc)
ingenio exerto, excitato, et liceat per modestiam vestram verum hic
dicere, plane patens. Brevis dā sunt fortuna ut mundicabula verum
suum dare neutquam opus habeant, va natura, va elegantia ut nugas
nec velint, nec possint. Siciunt hac eo ut compellere confidentius
tuam humanitatem non erubescam, de re quam sum doctus: Disputa-
tionem melior Theologicam, cui si versiculos aliquot utroque adjiceret
nihil est quod malim, neq. dici potest, quanto honore, nec injuria,
me putarem affectam. Curam addi a Typographo utriusque etiam
quo majori sit admirationi illud nobile parvatum, Clavis puerilia
quantum vel juvenis dicitur, pectora plena Deo. Veniam
aut interdictionem licet respectare. Verum quo me abripit ac
transversum agit hac loquacitas? nempē dum procastros illos
tantopere exagitari, me ipsum magna cum is affinitatis arguo, quia
se qui commune hoc cum vis ipsis habent, ut loqui incipiam tabu-
la, tanquam nunquam desistendum sit; Tandem anhelos ad alia et
ei, nullis dubito, ad finem. In Rhetoricis etiam adeo pulchro
so habent principia, ut plane illud de se vel nunc promittant
in utrumque paratis, Sici autem ac facio quod iussisti, ordinemque qua-
litem praescripseras, etiam mihi semper pro ceteris probatum, sequor
nec unquam placere potuit vaga mens, quae statim vola pandit in igno-
ram aequor, nusquam est qui ubiq. est. hoc agendum, tramite certo
carpere callum oportet, et circumcidenda lascivientia, nimium, ac
forsida ingenia, quae brevem corporis Anatomia ac synopsis fastidio-
sitas, per singula libro pedo discunt, adeo ut omnia ignorent,
contra profecto naturam, quae a generalioribus ad specialia pro-
greditur. quia vero fore Graecis haec sacra non constant et
Schemata Graecis elementis expressa sunt, Libros praestabimus,
ne in lectione ulla remora incidatur. Prae in Rhetoricam in
Ovidio designamus; cuius Librum Tristium v. propediem
absolvemus; Sordanum jam absolvimus; Libris quinque cura
secunda accuratiori inchoandum, nisi forte aliud quicquam pro-
cipis. Thomata quod attinet, copii consilium, non omnino nisi
fallor, insulsim, ut dum is occupantur, simul nomenclaturam
rorum praecipuarum addiscant; et lanua quaedam facilis patet
ad Latinae linguae solidam cognitionem, animadvertendam etiam
laborare vos ut plurimum in verbis per apta vocabula designandis,
sequor hic institutum hominis alicujus Germani, Joh. H. Comdij
Hujusmodi autem Thematibus unum hic exhibemus.

Incensum ex quaris scintilla, si permittis, oritur. Nam tunc quid ignem
concepit, id primum gliscit, deinde ardet, tum flagrat, et flammatur.
postquam crematum redigitur in faxillas et cineres. Lignum ardens Torris
appellatur, extinctum Titio, particula ejus Carbo, et quamdiu candet, grana:
fimus ardens, flamma est, camino adherens, fuligo.

In miferis ut proficiant judicium ferre nequid, neq. ausim, ne mihi con-
tinuo quis illud ne sutor ultra credam. Quantum tamen audio Gristi-
ano hic palma defertur, credo quia Musica vocalis pro Constantino peri-
tus est: illo autem, si vram bene novi, a tergo sese relinqui non potest
nec longe sequatur fratris vestigia, sed calorem calidum praeferit, et
jam praeferit.

Ludovicus in Prouty Camacho mecum versatus quem jam praeferit
absolvimus: et jam tersius paulo Gomata scribit, in Grammatica
impingit satis raro: quid? quod hori nullum vitium animadver-
terim, unico excepto horioris momento, quod quidem male ponat
cum pro id unum steterit quominus merito Doctor vocaretur.

Restat ut de horum parte prima Philippo aliquid dicamus, proficere
ut pueruli talos ^{solent} sic tenuiter, bona tamen me spes habet, dum
omnia simul peragaturum, itidem ut de magno Erasmo aliquando
audivisse recorder, quem ad XII. aetatis annum neq. natari, neq.
litterarum elementa, nedum litteras novisse affirmabatur: Non credo
inquies, nec ego; sed id utiq. nostrum credit, quemadmodum etiam
flucte, non fortimus, fluxisse reperimus, et vixisse, non discordant
madidatimus, ita etiam didicisse non ~~didicisse~~ uniusquisq. se
videt, ~~et~~ videt et Philippus. Sed omnino oblitus erior, quis
cui, quid, quisq. fabulor. Da vnam perillustri Domine,
et vale;

Hagd-Com. ex Misero
vostro.

III Vrs IVV.

CVS 15XXXIX.

Ampl. tua

humillimus et devotus

Henricus Bruno.